

Hore Bělou, dole Bělou

Hore Bělou, dole Bělou,
v tej mosteckej kotlině.
V černej vodě bílé ryby,
svědomí naše němé.

V dobývacím poli běží,
koník sedla nemaje.
Bez Janíčka, bez frajíra
Uhání ven do kraje!

Poslyšte vy lidé dobří, co se stalo nevíme,
enem jeho milá čeká čtyřicet let před kinem.
Nohy má už z betonu a srdce těžké z olova.
Divá se ven do kosmu a na Remka sa podobá!

Když jsem šel z Kahanu k Severu,
bylo to před svítáním.
Dostal jsem kahanem po lebce
znenadání!

It's been a hard days night!

Hore Bělou, dole Bělou,
drát vysokého napětí,
pod ním leží náš Janíček
- zamordovaný.